

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csütörtökön és vasárnap.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre . . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.

A szerkesztő szállása:
Szinház-utca 404. szám.

NEMLERE

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobbhirdetéseknél alkusz szerint. — Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőségénél.

A választás kezdete és vége.

Brassó, 1872. jul. 24.

Tanulságos, lélekemelő nagy napja volt Brassónak a múlt vasárnap, mint a követválasztás első napján.

Tanulságos volt az ellenpártra nézve, mert elvégre meggyőződhetett, hogy van e városban és vidékén egy más párt, mely inkább szereti a magyar hazát, jobban tiszteli ennek királyát s nagyobb tisztelettel hajlik meg a szentesített hazai törvények előtt, mint ő; meggyőződhetett, hogy a testvériségi párt roppant tömegén uralkodott csöndes, nyugodt magaviselet és loyális magatartás oly magas fokú műveltségre kvalifikálták a túlról mindannyiszor lenézett és kigunyolt nemzeteket, mely egy kis vonallal sem áll a „leuchtendes Volk“ civilizációjára megett.

És lélekemelő volt e nap a testvérisült nemzetekre nézve, mert a hazafias egyesülés dicső eszméje ekkor tilte talán legfényesebb diadalát s mert a magyar, német és román nemzetek minden egyes tagja örömmel s lelkesülten tapasztalhatta, hogy az a testvéri kapocs, mely őket rövid 15 hó óta szorosán fűzi egybe, szilárd és életerős.

Ugy szeretnénk volna, hogy mindazok, kik e nemzeti egyesülésről mosolyogva, hogy ne mondjuk gunyosan, emlékeztek, sőt emlékeznek meg maig is, jelen legyenek amaz ünnepélyes actuson, melyet bár halvány vonásokban olvasóinkkal megösmertetni kívánunk. Mert a személyes jelenlét leendett volna leghatásosabb meggyőző erő ugy egyesek, mint a sajtó kicsinyes reflexioinak helytelen volta ellen.

Már kora reggel taraczkok hangja hirdeté a nem mindennapi, szokatlan jelenetet. A testvériségi párt vidéki és városi választó s választó

jogot igénylő polgárai a legnagyobb csendben vonultak fel a román gymnasium elébe, hol nem sokára valóságos kis tábor gyült össze.

Aztán megkezdődött a szónoklatok rende román, magyar és német nyelven. Minden egyes beszédből a testvériség szükségessége és fontos volta, a haza iránti szeretet, a király és alkotmányhoz való hű ragaszkodás, a hazai törvények iránti tisztelet sugárzott elő.

Tíz óra után indult meg az óriási menet egy lelkesítő induló hangjaira, négyes sorban s élén a testvér nemzetek lobogóival.

Midőn a két ezernyi választó és választó jogot igénylő polgárok tömege, roppant sokaságtól kísérve, a nagy piacon megjelent s csak nem négyesög alakban állást foglalt el: imposans látványt nyújtott.

Öröm volt látni, mily szépen lobog ott egymás mellett az a három zászló; de sokkal nagyobb öröm, mily szép harmoniában egyesül itt három idegen nemzet, míg hazánk legtöbb részében az egy és ugyanazon nemzetiség fiai is egymással ellenség gyanánt állnak szembe.

Testvériség nagy eszméje! ez a te szép műved!!

Tévedtetek, szörnyen tévedtetek jó urak, kik meg nem elégedve a helybeli gyalog és lovas katonasággal még a vidéki huszárokat is kéznél tartottátok. Bár égbe kiáltó a bánatom, mit polgári jogain törvénytelenül elkövettetek: de e pártnak nem elve a nemtelen bosszú, e párt sem ezelőtt, sem most, sem ezután, nem fog letérni a jog és törvény ösvényéről.

Békés csendben, a legilletelmesebb magatartással állott fel a colossalis élő sor. Minden egyes arczon hazafias érzelm s a hallatlan jog sértések dacára csöndes nyugodtság ragyogott.

Ezután egy küldöttség sietett fel a tanács-terembe, hol a szavazás folyt. A deputatio több mint ezer választó polgár által aláírt óvást nyújtott bé a törvénytelen választás ellen, mit a bizottság elnöke megütöközve és rövid szóváltás kíséretében át is vett.

Ez ünnepélyes protestáció után Dr. Popu román tanár lépett fel a tanácsház erkélyére s rövid, de velős beszédében tudtul adá polgártársainak, hogy miután az összeíró bizottság a testvériségi pártot a törvénytelenül ne továbbját követte el; miután a magas kormány az önkényűleg kihuzott polgárok folyamódása iránt még nem rendelkezett: a testvérnemzetek a választásban részt nem vesznek, hanem nyugodt öntudattal és a győzelem bizonyos reményével folyamodnak jogorvoslásért a magyar országgyűléshez.

Szavait a király éltetésével végezte, mit ezerek harsogó éljéne viszhangozott. A szünni nem akaró éljenzést a néphymusz eljátszása követte.

S aztán megindult a menet oly szép rendben, mint a hogy jött, vissza a román gymnasium elé, hol a testvériségi párt tagjai azon édes hitben vettek búcsut egymástól, hogy az új választáskor annak idejében ismét találkoznak.

Ily nagyszerű, ily tanulságos és lélekemelő jelenettel kezdődött a brassói választás!

És a vége?

Az már sokkal egyszerűbb.

A szász párt három napi szavazás után megválasztotta magának Wächtert és Trauschenfelsét országgyűlési képviselőjének. —ő.

TÁRCZA.

A v i z.

A legnagyobb csodák rendesen azok, melyek mellett mi büszke halandók elcsétünk a nélkül, hogy figyelmünkre érdemesitenők.

Ily sorsban részesül azon szerencsénkre annyira elterjedt elem, melyet mi víz névvel ruháztunk fel, s mely épen mindennapig folytán a legkevesebb figyelmet s elismerést képes magának biztosítani.

Mindenki által használtatik, nélküle ember, állat, növény nem bírná életét föntartani, sőt maga a természet fenséges teremtetője oly nagy súlyt fektetett rá, hogy földünknek kétharmad részét borítá be általa; s mégis ki beszél róla másképen, mint valamely szerfölött közönséges, értéktelen, s kevés figyelmet érdemlőről? avagy nem simboluma é minden szellemi s testi erőtlenségnek?

Pedig a levegőt leszámítva semmi sem oly olcsó, mint a víz. Ki bírná horderejét, mely a természet és ember életére egyaránt igen nevezetes, kimerítőleg vázolni? Sőt ki nem kénytelenítették bevallani, miszerint nyelve és tolla sokkal hamarabb megbénulna, mintsem mindazon áldást és jótéteményt érdemlegesen előadni képes lenne, melyet mi a víz által nyerünk. Hanem bármiképp álljon a dolog, kötelességemnek ismerem ez ócsárolt elem becsületét megmenteni és ezennel meg is kezdem védelmét.

„Víz! hisz ez békák és halaknak való“ — mondhatják többen — „nekünk a föld urainak sokkal izletesb, nemesebb ital illő, milyen a kávé, théa, sör meg a bor. Ezeket már mi is izletesnek találjuk, hanem a víz! az maradjon csak az állatoknak, kik ugysem érezik egyébnél szükségét.“

Mily badarság! hát nem ép azért oly vidám az állat, mert a természet utjain halad, s nem rontja meg egészségét mesterségesen előállított mérgek zagyvaléka

által? Tehát valóban a víz oly nélkülözhető volna? pedig lám azon untalan magasztalt italok főbb részét is csak a víz szolgáltatja. Bármit igyunk, a legfinomabb théától kezdve, a legnemesebb borig, — a mi szomjuságunkat enyhíthetné mégis csak a megvetett elem leend, s a mit ugy annyira magasztalnak, azok könnyen elillanható anyagok, melyek hizelegnek érkeinknek, felizgatják idegeinket, hanem ezeket is csak azért vagyunk képesek élvezni, mert a víz ereje föloldá, magához kötö és ily alakban nyújtá át nekünk.

Utazzuk be képzeletünkkel azon távoli pusztát, telve száraz homokkal, égető napugárral: a Saharát! Éjjel nappal vándoroltunk már, de sehol sem mutatkozik egy patak vagy bár forrás, sőt még az éji harmatok is hiányoznak e végtelen szomorú térségen. Bárhová fordítsuk kutató tekintetünket, mindenütt csak homok kopár, vakító, izzó homokkal találkozunk, míg fejünk felett örök borutlan égről perzselve tekint alá a nap tányéra. A víz, melyet eddig nagy gonddal tömlőkben hordottunk, már elfogyott és részben elömlött, mert a rendkívüli hőség szétrepeszté az edények oldalait. Mennyit nem adnánk most egy korty vizért!

Vágyó tekintetünket újra meg újra körül hordjuk a helyzet elviselhetetlenné kezd válni, erőnk apadó félben már, s csak az a gondolat tart még fönn, hogy rövid időn oázt kell érünk.

Leirhatatlan örömünkre végre föltűnik, látkörünk szegélyén a kérve kért oáz, viruló zöldje messzire hirdeti a kebelén csörgedező forrást.

Gyorsított léptekkel közeledünk a cél felé; a legmagasztosabb zene bájos hangjai sem tehetnének kedvesebb hatást réánk, mint e csermely éltet hirdető locsanásai. De oh ég! — mit kell látnunk? a forrás előtt elterülő bársony pázsiton, egy hatalmas oroszán alussza déli álmát. Mi tevők leszünk! — a halál rémséges mosolylyal vicсорítja ránk ijesztő arcát, ha gyávák vagyunk megöl a szomjuság, ellenben a legmeré-

szebbet kell megkísérlelnünk. Minden erőnköt összedelve, a kétségbeesés által tüzelve hirtelen rárontunk a nyugvó „királyra“ s mielőtt felocsudott volna meglepetéséből, a győzelem már miénk. S most vágygyal szaladunk a sokáig nélkülözött áldáshoz, éltet, erőt merítvén a gyöngyöző habokból.

Mit nem adnának sokan érte, ha csak egy csöppnyit bírnanak azon enyhitalból, melyet mi áradatként fecsérünk el! A hollandinak csak sűrű, piszkos vizet szolgáltat a természet, s ha ihatóvá akarja tenni, ugy előbb várnia kell, míg az edényben a feloldott földrészek alászállnak; s mégis szívesen issza ezt is, mert természete megkívánja, s jelentkező szomja ivásra készíti.

Sem ember, sem állat nem képes viz nélkül bár rövid ideig is létét föntartani. A víz az, mely az életnedvet bennsónkben folyékony állapotban tartja, mely szerveinket a tápanyagok elfogadására képessé teszi. Csak ha ezen elem hatalma föloldá a már bevett táplálékot, leend lehetséges, hogy így testünk minden parányi részecskéit áthatva, éltünk föntartását eszközölje.

Ki ne látná ebből, mily nagy jelentőséggel bír a víz éltünk föntartására?!

S mi több! nem csak táplálkozásunk alkalmával játszik oly fontos szerepet a víz, hanem már egyáltalán minden tápláló anyagban benn foglaltatik. Az ember élelmét általában a növények szolgáltatják, az állatok husa is, miután nagyobb részök növényevők, innen nyeri izletességét. A szarvasmarha, juh, sertés és majorság, melyeknek husaiból táplálkozunk, mit fogyasztanak el? Mivel hizlaltatnak? A rétek füvei, lucerna, burgonya, kukoricza képezi eledelüket; e növények azonban, melyek az állatok éhségét csillapítják, újból csakis a víztől nyerik a növés és gyarapodásra kívántató anyagot.

„Vizből származik minden élet“ mondá már a bölcs Thales, s mi ily formán módosítjuk át a fönnbbi tételt: víz által lesz minden élet lehetővé.

(Vége következik.)

A jövő országgyűlés.

Kolozsvár július 15-én.

A választási pártmozgalmak, — alig 40 választókerület kivételével, — befejeztetvén, mindenki a jövő országgyűlés felé tekint, ámbár megnyitása még meglehetősen távol van.

Különböző nézetekkel, véleményekkel találkozunk, melyek azon óhajoknak, reményeknek kifejezői, hogy minőnek szeretné egyik, másik, a jövő hongyulást működésében látni.

Talán időszerű lesz nekünk is e kérdéssel bővebben foglalkozni most, midőn a pártmozgalmak által felzaklatott kedélyek már eléggé visszanyerték higgadságukat kevés kivétellel, arra nézve, hogy a dolgok felett komoly, részrehajlatlan ítéletet mondhassanak.

Ha az adott szó beválthatóságában lehet bizni, — a mit felteszek, — a jövő országgyűlés működésének képe némileg előttünk áll, ha megfigyeljük a képviselő jelöltek program-beszédeit, melyek pártszínezet nélkül egy igen fontos kérdés körül csoportosulnak. Értem a társadalmi belreformok kérdését. Ezt komolyan hangsúlyozta mindenki, a legesőkönösebb hegymögöttől elkezdve a modern radícálisig.

Természetesen, kiki a maga értelme szerint fogva fel a dolgot.

Ez azonban mit sem változtat a dolgon; igen örvendetes, hogy a belreformok méjjen érzett szükségessége épen azoknál vált általánossá, kik már hivatásuknál fogva igen sokat tehetnek ez igen elhanyagolt téren. Sőt egy némely lap határozottan oda nyilatkozik, hogy a jövő országgyűlés lesz az első reform országgyűlés. Hát akkor a többi mi volt? E nézetet, — így általánosságban véve e szót „reform“ minden jelző nélkül, — nem fogadhatjuk el, mert akkor meg kellene tagadnunk a mult országgyűlésektől a reformáló tevékenységet, mi a minden napi tényeknek arculcsapása volna. Reform országgyűlések voltak azok mindnyájan, átalakították, reformálták állami, közéletünk minden nyilvánulásait. Bepántálták a magyar államot a parlamentismus keretébe; ezt pedig újítások, gyökeres átváltoztatások nélkül tenni nem lehetett. Ne tagadjuk meg mult országgyűléseinknek e tulajdonságát, mert ezzel megtagadjuk állami, köz életünknek, megújulását, újászületését.

A mult országgyűlések vetették meg az alapot közjogi életünk átalakítása által, melyen állva most egész biztonsággal foghatunk a társadalmi kérdések megoldásához.

Megvannak már érve ezek, mutatja azon általános óhaj, mely ugy a sajtóban, mint a nyilvános élet minden terén nyilvánul irántok.

Hogy a társadalmi kérdések fontosságukhoz, s az általuk érintett érdekekhez méltóan oldassanak meg, minden pártoknak együttes működése kívántatik meg. A tökéletes siker csak így lesz biztosítva. Közjogi kérdések képezhetnek válaszfalakat a pártok között, társadalmiak soha, különösen nálunk, hol a kérdéseknek egész halmaza vár okos megoldásra, hol annyi tátongó seb van a társadalmi élet testén. Ezeknek eltávolítása szoros együttműködést igényel.

Ez okból teljesen hiszem, hogy ez általános tudat változást fog előidézni a jövő pártok magatartásában.

A nemzet megvárja küldötteitől, hogy ne virágos szójátékok, ne szünteleni recriminációk, hanem kitartó, szorgalmas, s gyümölcsöző munkásság által töltsék el azon időt, melyre a bizalmak legszebbikével vannak felruházva. Csak így lesznek méltók a küldöttek a küldökhöz csak így felelnek meg azon nagy hivatásnak, mely pályájokkal van egybe kötve.

Igazat szólva, egy nemzetnek nagysága, boldogsága, a nagy testnek felvirágzása nem is annyira a közjogi kérdések mikénti megoldásában, mint a társadalmi kérdések egészséges elrendezésében áll. Hogy a közjogi kérdések szünteleni feszegetése mit eredményez, mutatja egy nagy nemzet példája. Franciaország, — mely a jelen században örökös színtere volt az államjogi változásoknak, szemünk előtt hullott porba egy nemzet előtt, mely igen keveset törődik a politikai kérdésekkel, melynek nagyságát, hatalmát egészséges társadalmi élete adta, s azon általános műveltség, mely ma példa nélküli.

Igen jól jegyezte meg valaki, hogy a német nemzet a tanulás miatt nem ért rá a politizálásra, minket pedig az örökös politizálás vont el az általános művelődési feltelemek megszerzésétől. E hibánkat jóvá kell tennünk, ha azt nem akarjuk, hogy az idő nyomtalanul haladjon el felettünk. Erre a mostani idő nagyon kedvező. Az okos gazda pedig ezeket figyelme szokta méltatni. Állami életünk kifelé úgy, mint befelé szilárd alapon áll. Az európai viszonyok is oly alakulatot vettek, hogy biztos kilátás van legalább egy időig a

békére. Itt az alkalom tehát, hogy üdvös belreformok által új képet adjunk társadalmunknak, hogy így a meg ifjult, megizmosodott belélet bátran nézzen szemébe a jövő minden esélyeinek.

Tekintsük csak a nagyját azon kérdéseknek, melyeknek megoldása már elodázhatlanná vált, s melyek közül egy néhánynak a mult országgyűlésen való megoldása csak is az ellenzék agyonbeszélése folytán maradt el. Ott van első sorban az új választói törvény készítése. A jelen választások bebizonyították, hogy még egy választásnak keresztül vitele a jelen törvény alapján elégséges közéletünk eltemetésére. Annyi felé lehet azt magyarázni, a hány felé tetszik, annyi a kibúvó lyuk rajta, hogy kedve szerint szökhetik meg mindenki rajta, anélkül, hogy felfedeztetheték. S a legfőbb hibája az, hogy a legszükségesebből, a megvesztegetésekről nem is intézkedik. Ott van továbbá a bank az adórendszer reformálása, ott a felső-ház, közlekedési ügyünk számtalan hiánya, a vallási viszonyok eldöntése, s más számos közművelődési kérdés, melyek mind oly méjjen érintik anyagi és szellemi előhaladásunkat.

Valóban, ha e roppant munkahalmazon végig gondolunk, lehetetlen azon meggyőződésre nem jutni, hogy itt csak váltett munka, kitartás segíthet. Csak ugy adhatók meg mindezek sikeresen, ha mindenik képviselő félre teszi a pártember szempontot, s csak egynek képzeletét: a nemzet megbízottjának. Különbö pedíg sok szép reményünk fog ismét füstbe menni, sok üdvös kérdés marad megint megoldatlanul.

Ne legyünk előre pessimisták, tegyük inkább mindig a jót fel, mint ellenkezőjét s kiáltjuk: Éljen a a jövő országgyűlés, mint első belreform hongyulés!

Hunfy.

Apróságok.

Azt mondja a „Kronstädter“, hogy a vasárnap menetben csak 1220 főt számlált meg. Ezen mi nem csodálkozunk! tehette volna, hogy tizet se számláljon. Hanem ez még nem azt jelenti, hogy csak is 1220 volt jelen. Mi is megszámláltuk a magyar kaszinó ablakából és csak is a sorban állók közt többet találtunk 5 ezernél. Természetes, hogy másképp látszott ez a meneta magyar kaszinóból és megint másképp valamely szász lagerből. Utóbbi helytt szerettek volna — igen valószínűleg — minél kevesebbet számlálni. Higgye meg a „Kronst.“, hogy csupa választó jogosult is volt ott 2000 körül s még másfél annyi értelmes polgár. Ezeket ugyan nem teszi nem létezetekké az, hogy a „Kronst.“ nem számítja meg őket.

— Ez is egyik fényes bizonyossága, hogy mennyire szeretik ők a mi polgárainkat.

Egy magyar kereskedő váltója idejét szerette volna meghosszabbítani egyik szász bankárnál (?).

„Hiszen én várhatok; csak hogy lássa ön, mire való velünk ellenzék, mikor minden lépten reánk szorílnak!!!...“

A kereskedő tárczája után nyult s rögtön ezer forintot fizetett az illemtelen embernek.

— Az ilyen ember roppant szorgalmas olvasója lehet a helybeli német lapnak, melynek az irodalmi loyális irányról szörnyü kevés fogalma lehet. Példa világoztat.

A valódi cultura és humanitás páratlan magyarországi irodalmi organuma — a legeslegfelsőbb „Kronstädter Zeitung“ — hallatlan loyális foruma részéről ezennel a t. közönségnek tudtára adatik, hogy az összes magyarsajtó nem egyéb egy hatalmas „bulldogg-kar“ nál, mely a tudományosság és műveltség egyetlen képviselője, az erdélyi szászokra, folyvást viszorítja fogát. Ez ugató chorusban nyávogó hangja által egy új tehetség, egy kis öleb tünt fel a m.-vásárhelyi „Székely hírlapocská“ személyében. Az egyedül üdvözítő „Kronst. Ztg.“ azért kegyeskedett szerény laptársunkat e magas kitüntetésben részesíteni, mivel egyik közelebbi számában elég udvariatlan volt azt állítani, hogy az ó-százok bizalmatlanok az ifju-százok iránt s ennél fogva a medgyesi programot nem lehet a nép akaratának kifolyása gyanánt tekinteni. Az engedelmet e vakmerő állításáért valószínűleg egész illemteljesen fogja t. laptársunk megkérni. Mi csak a szörnyü illemez Kronstädter magas hangu doceálására akartuk figyelmeztetni a magyar sajtót és közönséget s ez utóbbit minden szentekre fölkérni, hogy reá előfizeszen, mert különben ő is kaphat egy gyönyörű titulust. Van ám ott a klastrom-utczában ilyen quantum satis! —

Felhívás.

Sepsi-Szent-György, 1872. július 20.

A sepsi-széki általános néptanító-egylet, többfelől nyilvánult óhajtság folytán, utóbbi egyleti gyűlésen, tárgyalás alá vevén egy nagyobb körü — egész háromszék s illetőleg erdővidék területére is kiterjedő — általános néptanító-egylet létrehozásának szükségességét: abban állapotott meg, hogy a kérdéses egylet megalakítására, egy arra alkalmas időpontban, néptanítással foglalkozó pályatársaink, sepsi-széki egyletünk nevében, atyafiságosan szólítassanak fel.

E gyűlési megállapodásból kifolyólag, miután ugy vagyok értesülve, hogy a Kézdi-Vásárhelytt jövő augusztus hóban megnyitandó póttanfolyamra, háromszéki tanítóársaink már is szép számmal jegyeztették be magokat, bátorságot veszek magammal e kedvező találkozási alkalmat egyesülni óhajtó tanítóársaimnak figyelmébe ajánlani s egyszersmind ugyan augusztus hó 6-án délelőtti 10 órára, a tervbe vett egylet megalakítása végett — Kézdi-Vásárhelyre egész bizalommal meghívni.

Igaz ugyan, hogy az önművelés, mely tanító-egyleteink első és közvetlen célja, kisebb körü egyletek által is eszközölhető, sőt a közlekedés mostani bajossága miatt, a gyakrabbi személyes érintkezés — mi az egylet virágzó életműködésének mulhatlan feltétele — csak is ez uton valósítható; mindamellett nem lehet eltagadni oly nevelés és tanügyi teendők létezését is, melyek nagyobb körü egyesülés nélkül, jelen viszonyaink között czélszerűen s várakozást kielégítőleg el nem intézhetők, s mely oknál fogva egy ily egyletnek szükségessége e vidéken további bizonyítgatásra nem is szorul.

Igen kívánatos volna tehát, hogy az érintett célból alakulandó s évenként egyszer gyűlésező nagyobb egylet zászlója alá, felekezet és nemzetiségi különbség nélkül sorakoznának mindazon pályatársaink egyröl-egyig, kik háromszéken s az ezzel földrajzi fekvésnél fogva egytűvé tartozó szomszédhelyiségek területén, bármiféle iskolatanítással foglalkoznak!

E rövid indokolás után felhívó soraimat legyen szabad azon reményteljes kérésel rekesztetni, hogy a sepsi-széki általános néptanító-egylet jelen kezdeményezését illető ügytársaink, sziveskedjenek kellőleg méltányolni s a célba vett közérdekű ügyet, annak idejében a kitűzött helyen; minél számosabb megjelenésökkel s előleges tárgyszeret szerzéssel kívánt eredményre vezetni.

VAJNA SÁNDOR,
egyleti elnök.

Vidék.

Kézdi-Vásárhely, 1872. jul. 22-én.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Tegnap érkezvén vissza a Tusnádi fürdőről, olvastam a „Nemere“ 56-ik számában K.-Vásárhelyről f. hó 9-én keletkezett piszkolódó, minden alapot nélkülöző értesítését, melyre ugy látszik a tisztelt szerkesztő ur választ vár.

Nem tudom mit fog tenni a városi választó közönség, melyet névtelen levelező ur, míg képzelt saját pártfeleit is, oly aljas módon rágalmaz, én részemről nem látom szükségesnek az ellenem irányzott epés kifakadások, alaptalan gyanúsítások és méltatlan kicsinyítések ellen felszólalni, meg lévén győződve, hogy a mívelt olvasó közönség undorral fordul el az ily álczás szörnytől, a ki vihart és üszköt akar dobni békességben élő polgárok közé, és a ki még a legjobb emlékekben élő hallottakat is képes gyalázni és rágalmazni.

Az én válaszom, míg az illető magát meg nem nevezi, a megvetés.

Pap Lajos.

Megválasztott Deakpárti képviselők.

- 244. Bömeches Gyula és
- 245. Fillenbaum Ferencz Szeredahely.
- 246. Wächter Frigyes és
- 247. Trauschenfels Emil Brassó város és vidéke.

Ellenzéki képviselők:

- 143. Kassai Ignác Udvarhely.
- 144. Vidliezkai József Nyiregyháza.
- 145. Rázsó Lipót tasnádi kerület.
- 146. Macellariu Illés Hátszeg.
- 147. Muresán Joachim Naszód vidék sz. györgyi ker.

Vegyes.

(ő felsége) a király september 3—6-ika közt utazik Berlinbe. Kiséretéről csak annyi bizonyos, hogy Andrassy gróf, a külügyminiszter vele lesz.

(A királynéről.) Ő felsége Erzsébet királyné most Ischlben időz, hol a legtesztelenebb módon él. A fürdőhely környékén tenni szokott sétáin egyedüli kísérője magyar társalkodónője: Ferenczy kisasszony. Egyik napon a redtenbachi malmost látogatta meg s az ottani vendéglőkertben hűsítőt rendelt. De alig, hogy a királyné helyet foglalt, már a tapintatlan kíváncsiak egész serege álta körül ülőhelyét és lorgnonokkal, operaüvegekkel a legilletlenebbül alkalmatlankodtak. A királyné végre bosszankodva ennyi neveltlenség miatt, felállott és a közönséges vendégszobába ment, hol parasztlányok ültek és ott költötte el a megrendelt ételt méltó indignációval mondván: „szörnyűség! hogy még a számba is benéznek az emberek.“

(Gr. Lónyai Menyhért) lábbajban szenved s e miatt mind fürdőre, mind pedig a zágrábi országgyűlésre való menetelét elhalasztotta.

(A Ludovica Akadémia igazgatójává) Moricz Sándor honvédeztudós és itteni dandárparancsnok fog kineveztetni. A legközelebbi napokban föl is utazik Pestre, hogy a szervezést megkezdje.

A mennyire örülünk országos katonai intézetünk érdekében a valóban kitünően szerencsés választásnak, — annyira sajnáljuk, hogy elveszítjük körünkben ezen nagy tudomány, tapintatos és mivel főtiszt, valódi példányát a honfikatotának.

Vezérelje isten áldással, szerencsével!

(Gräff tábornok,) egy itt elterjedett hír szerint, valamely más állomásra fog áttétetni és helyét az erdélyi honvéd-parancsnokságban a derék Ascherman ezredes foglalja el.

(Madridból) távirják, hogy a spanyol király és királyné ellen pénteken éjjel merényletet követtek el. Épen a palotába kocsiztak vissza, midőn öt egyén lövésekkel támadta meg őket; szerencsére azonban egy golyó sem taláta s a gyilkosok közül kettőt elfogtak, egyet megölték. A királyi pár nem vesztette el lélekjelenlétét s azonnal fogadták a miniszterek, hatóságok, testületek és minden osztályu magánosok szerencsekívánatait. A merénylet következtében általános elkeseredés támadt Madridban, a rendet azonban sehol sem háborították meg.

(A honvédek közmunkabeli köteleessége.) A honvédek közmunkabeli köteleességük felett kérdés merül fel a közmunka- és közlekedési miniszterium a honvédelmi miniszteriummal egyetértéssel abban állapodott meg, hogy a ~~tegyleg~~ szolgáló honvédek — ide értve a rokkantakat és a honvédség ~~tegyleg~~ tagjait is — személyekre nézve a közmunka alól fölmentetnek; a szabadságolt honvédek azonban ezen kötelezettségüket, mint ingó vagy ingatlan birtokok után kiállítandó igaz munkájukat teljesíteni kötelesek.

(Hévízről) írják nekünk, hogy Máthé István, a n.-enyedi ref. főiskola növendéke és kitűnő hegedűse f. hó 14-kén igen sikerült zeneestélyt rendezett, mely alkalommal hallgatóit számtalan tapsokra ragadta. Tudósítónk szerint az ifju műkedvelő Barótra s onnan Háromszékre veszi útját.

(Az Apáca és N. Ajta) között levő hidat, mely az Olton vezet keresztül, nemsokára megnyitják és a forgalomnak át fogják adni.

(Kálnok balad) A kálnoki unit. megyebíró panaszt intézett az unit. püspökhöz az ottani unit. belső emberek ellen, kiket megveréssel s macska zenével fenyegetett, hogy nem a baloldal részére szavaztak, s kéri a püspök urat, hogy — mint olyan embereket, kik nem a néppel tartanak, ne csak az egyházban, hanem még a tractusban se szenvedje meg. (!)

(Kálnoki kalandárium.) Kálnokon egy tanító Corvina-Naptárakat árult. Egy irás-tudatlan székely ember beállott a tanítóhoz, hogy őt a felesége azért küldte, hogy adjon az új évre egy kalandáriumot. A tanító ad neki egy „Corvina-Naptár“-t, mit a székely haza is vitt, hogy az ő irástudó feleségének mutassa meg. De megjárta atyafi, mert a felesége szinte megverte, s össze szidta, hogy miért olyan ostoba s miért vesztegeti a pénzt hiában, hisz ez nem kalandárium, hanem Naptár. „Takarodjék vigye kend vissza“ — kiáltá mérgesen urának. A szegény atyafi elment a tanítóhoz s mondá: „feleségemnek kalandárium kell, nem Naptár; istálok hát ha van, azt.“ A tanító nem tudta elhítni, hogy a mit akart, azt vásárolt — s kénytelen volt vissza venni a Naptárt. Népevelés jöjjön el a te országod!

(Leányvásár.) A „Nagyváradi“ írja: Mindenki tudja, hogy a biharmegyei havasok között Topánfalva körül minden évben a gör. nemegyesültek által tartott Péter-Pál napján leányvásárok szoktak tartatni. A román pór fölpackolja leányát hozományával együtt székere, s elviszi a helyre, hol a leányvásárok tartatni szoktak s kipackolja. Száz meg száz ember, asszony,

leány nyüzög ilyenkor a hegytetőkön. A legények elindulnak keresni jövendőbelijüket s valamelyik legénynek megetszik egy leány, odamegy a leányhoz s elmondja, mily vagyon fölött rendelkezik s az apától megkéri az „imádott“ kezét anélkül, hogy valaha beszélt volna is vele, vagy csak látta volna is. Ha aztán tettszenek egymásnak, megcsinálják a vásárt s lesznek férj és feleség. Az ilyen leányvásárokra rendes uri emberek is kirándulnak messze tájra, részint hogy gyönyörködjenek, részint hogy csináljanak a csinosabb „fáták“kal egy-egy „jux“-ot. A legközelebbi leányvásár alkalmával 150 hajadont adtak el.

(Egy angol magyar ruhában.) A „Reform“-ban e czim alatt következőket olvassuk: Bridge John brit honpolgár közelébb érkezett Pestre s igen meg lett volna elégedve a város szépségével, csak az nem tetszett neki, hogy végig menve a hosszú utcákon nem lát senkit, ki magyaros viseletben volna, sőt a francia öltözékű urak őt, ki magyarosan volt öltözködve, ugyancsak megbámulták. Mister John egész a német színházig eljutott, anélkül, hogy emberre is akadott volna, ki a csodálatos körülményről felvilágosította volna. A színház előtt is jobbra-balra tekintgetett, míg végre észrevett egy termes urat, ki magyarosan volt öltözve. Udvariasan közeledett felé, nyájasan megszólítja s kérdezi, hogy nemde angol? — A magyar mosolyogva viszonzá, hogy honnan jö e különös feltevésre s egyszersmind végig nézett az angolon, ki tetőtől talpig kanászos öltönyben volt, s csak beretvált bajszáról és pofaszakálláról ismerhető volt angolsága. Mister Bridge aztán a magyar nadrágos ur hahotája közt beszélte el, hogy neki Londonban egy jókedvű társa azt beszélte s komolyan állította, hogy Magyarországra csak úgy merészkedjék utazni, ha előbb magyar zsinóros öltönyben ruházta föl magát. Ez okból ő már egy hónappal előbb Angliába hozatott magyar ruhát, s csak úgy mert nagy utjára vállalkozni és most azt érte el, hogy a magyar ruhában nézik idegennek.

Közgazdaság.

S z a b a d i p a r .

(Folytatás.)

Az egyedáru szellemben szervezett céhhalis rendszerrel szemben a szabadiparnak, elősorolt előnye mellett, mint bármely más társadalmi intézvénynek — árnyoldalai is vannak. Előidézi a nem biztos alapra fektetett vállalatokat, a vállalatok esetleges bekövetkezésére tett számításokban gyökeredző szédélgesi szellemet, mely egyeseket, mint magát a társadalmat megrázkodtatásnak teszi ki. Felkölti a korai családalapítási vágyat és házassági törekvést, mely által, az iparos osztály szaporodása a kereslettel arányban nem állván, szegénységet, nyomort idézhet elő.

A tulságos verseny és vetélkedési szellem a társadalmat megrázkodtatásnak teszi ki. A gazdag és szegény közti különbséget kirívóbbá teszi satb.

Az iparszabadság intézvénye, mint minden az állami létre nagy fontossága, s az állam érdekeit mélyebben érintő társadalmi, vagy politikai intézvény — nem minden körülmény és időben alkalmazható bárhol egyaránt. Sükert és eredményt felmutatni csak ott képes, s csak ott jótékony hatása, hol valamely nép, a socialis és gazdasági viszonyokat tekintve, elegendő miveltség, érettséggel bír, melyre mint alapra az új intézmény káros eredményen kívül — biztosan fektethessék.

Absolut emberileg szólva egy intézmény, s általán semmi sem lehet, úgy korlátozások nélküli iparszabadság sem képzelhető.

A műiparüzletnek, mint társadalmi intézvénynek, bizonyos szervezettel kell birnia, hogy annak tulkapásai ellensúlyozva, az egyéni, mint összerdek a rázkodásokkal szemben megvédve legyen. A lehető tulkapások ellensúlyozására céloznak az állami és rendészeti felügyeleti és korlátozási szabályok, melyek szerint bizonyos veszélylyel járó iparágak, mint az építészet, gyógyszerészet satb. — üzése, csak szakképzett egyéneknek engedélyeztetik, s a nagyobb iparvállalatok fennállása, az államhatalom beléegyezése, s hozzájárulásától tételeztetik fel.

Legbiztosabb út és mód, mely által magok az egyes iparosok saját érdekeiket, az iparszabadság tulkapásaival szemben védhetik és biztosíthatják — az associatio, az egyesülés, létfenntartási czélból ipartársulattá alakulás.

A gazdasági társulatok, úgy az ipartársulatok czélja általán — az anyagi és szellemi tőkét, bizonyos vagyoni czél tekintetéből egyesíteni. Az egy társulattá alakulás alapelve, öntevékenység, önségely által a munkás osztályt, a nagyobb tökebirtokosoktól függetlenné tenni, vagyonilag emelni, hogy a munkás osztály képes

lehesse önmagának munkaadójává lenni, s munkássága gyümölcsét ő, s ne munkaadója élvezze.

Az associatio egyedüli forma, mely által az iparszabadság mellett, és annak tulkapásaival szemben az egyes iparos, mint iparosok együttesen önmagukat, létfenntartásukat kisebb tüke mellett is, — biztosíthatják. Lényege, hogy egyes kisebb tőkével rendelkező iparosok egy társulattá alakulnak, s a közös üzlet fenntartásához vagy ugyanazon tüke s munkával járulnak, vagy különböző tüke s munkássággal, s a közös üzlet által előállított iparcikkek után nyert haszonból munkásságuk, s a tőkével járulás arányában osztozkodnak. Nagyobb tüke és munkásság mellett az iparüzlet szélesebben kiterjeszhető, a nyers anyagok tömegesebben és olcsóbban vásárolhatók be, a nagyobb mérvbeni munkásság az iparcikkek nagyobb mennyiségben készítése és elárulhatását teszi lehetővé, az iparcikkek utáni hasznot rendszeressé teszi — s nagyobbítja. Associatio kívül az egyes iparosok bizonyos bukásnak lennének kitéve, mert a versenyt a nagyobb tüke s olcsóbb előállításal szemben ki nem állhatják, míg a tőkék és erők együttes és egyetemes alkalmazása mellett versenyképessé lesznek, s létfenntartásuk biztosíthatik.

(Vége következik.)

A közönség köréből.*)

Tisztelt Szerkesztő ur!

Sziveskedjék b. lapjában a testvériségi párt szegényebb sorsu tagjainak érdekében s a közönség tájékozhatása végett rövid levelemnek helyt engedni.

A követválasztás második napján d. e. betértem a „kakashoz“ czimzett vendéglőbe. A legnagyobb mebotránkozással hallgatám, hogy itt néhány hős száju szász polgár miként köt támadó szövetséget a testvériségi párt ellen. Elhatározták ugyanis, hogy egyetlen magyar, román s német embernek sem kell ezentúl semmit kölcsönözni és a netaláni adósságokat bármily módon meg kell velők fizettetni.

R. német kürtöseprőnek, ki szintén jelen volt, rögtön felmondták a keresetet. R. ss kiflisütőnek pedig, a ki panasolta, hogy egyetlen süteménye sem költ el a megelőző napon, ünnepélyesen kijelenték, hogy ha velők nem tart. nem is fog árulhatni soha Brassóban.

Az, hogy bennünket ily mostohán ellöktek maguktól, még csak hagyján; de hogy a szász sógorok saját magokat is képesek voltak megtagadni: az már hallatlan!

Pedig úgy van.

M. . . . r férfi szabó ugyanis nagy pathossal tudtul adá a jelen voltaknak, hogy ők mától fogva nem szászok, hanem tősgyökeres németek! (Ez az ur bizonyosan értesülve van azon nyílt titokról, a miért az erdélyi szászok a hannoverai lövész-ünnepélyre megjelentek).

Ha már saját nemzetiségökhez is hűtelenek, hogy ne volnának azok egyes fiaikhoz. Pedig erről is tudok egy esetet.

Ez már nem a fennemlített helyen, hanem alólirt üzleti czechkertjében történt. Itt a jelen volt képviselőltek egyike határozott vonatkozással azon néhány brassói polgárra köszöntött, a kik nincsenek a szászok pártján s lelkesült szavakkal kért fel bennünket a hozzájuk való csatlakozásra, mivel ők csak az igazság fegyverével szoktak harcolni. (Minden félreértés kikerülése végett megemlítem, hogy a szászokon kívül néhány német s én — az egyetlen magyar — voltunk ott; én száms barátaim unszólása folytán jelentem meg).

A követjelölt ur capacitatójára — vonatkozva ama férfi szabó nyilatkozatára — teljes meggyőződésem szerint azt feleltem, hogy mind galád ember az, a ki saját nemzetét megtagadja!

A követjelöltek eltávozása után G. Sch. timármester — ki sehoggy sem tudta elfeledni ama szavaimat s ki szörnyen neheztel reám, mivel nem vagyok kontóssa — felszóllított, hogy kinyilatkoztassam: melyik párton állok? Én röviden reá hivatkoztam, mint a ki legjobban ismerte addigi neutralis magaviseletemet.

A többség meg volt felelettemmel elégedve, de a dühös timármester ordítva kiáltá, hogy kitakaradjam, mert ott nekem nincs helyem! A prásmári szász bíró pár szót akart védelmemre mondani. De alig kezdett beszélni, a feldühödt timár oda erőszakolta a társaságot, hogy a prásmári szász bírónak ne engedjék meg beszélni.

Ugy is lett.

*) E rovat alatt megjelent cikkekért a szerkesztőség nem vállal felelősséget. Szerk.

A letorkolt öreg bíró elkeseredve távozott nehányad magunkkal egy más közeli helyre, hol igazán reszkető hangon mondá: „Mint hű és engedelmes szolgálta a szász érdekeket évek óta. Azt hittem Brassóban tiszta vízzel moshatom meg kezemet s imé! saját nemzetem piszkos szavakkal mosdatott meg engem; ez az én jutalmam számos fáradságaimért!

De nem fárasztom már tovább a t. közönség figyelmét, csupán csak arra figyelmeztetem polgárrtásimat, hogy korántse essenek kétségbe a szász atyafiaknak

mind-ant monopolizálni akaró szándékával. Meglátjuk, ki fogja a rövidet szenvedni! S egyszersmind igyekezzék minden magyar, román vagy német neutralis polgár a tettegesség terére lépni s a barátságának minden kötelékét szétszakítani oly egyénekekkel, kik nemcsak saját fiaikat, hanem még nemzetiségüket is megtagadják és nemcsak másféle jogukat, hanem a szólási jogát is lábbal tapodják.

Egy magyar polgár.

Beesi tőzsde és pénzek Brassóban július 23.

	Pénz.
Oszt. nemzeti adósság ezüstben	71 25
„ „ „ „ papírban	64 65
1860-ki sorsj. kölcsön 100 frt.	104 —
Nemzeti bank részvény	846 —
Hitelintézeti „	328 50
London	111 50
Ezüst	109 15
Napoleon'or	8 90
cs. k. arany	5 35
Lira	10 20
Magyar földteherm.	81 50
Bánati	81 —
Erdélyi	79 25

Felölös szerkesztő és kiadó tulajdonos: **Orbán Ferencz.**

Szállítási jelentés!

A Medgyes-Segesvári vasutvonal f. évi jul. 18-kán a közforgalomnak átadatott! Ez által a teherszállítás nem, mint eddig volt, Alvinczen, — hanem Segesváron át lesz eszközölhető!!

Bátor vagyok azért közzétenni, hogy én Segesvárt is a legelőnyösebb összeköttetéseket szereztem meg és képes vagyok mindenféle reám bizott tereh-küldéseket vagy tereh-átvételeket utánvétellel vagy a nélkül a leggyorsabban elintézni.

A naponként minden felől hozzám érkező szállítási bizományok azt mutatják, hogy fáradságaimnak sikerült az eddig reám bizott követeléseknek pontosan megfelelni és minden törekvésem oda irányuland, hogy a t. cz. közönség elismerését ezután is kiérdemeljem. Tisztelettel

GMEINER GYULA,

szállítási irodája klastromutca 647 szám alatt vis-à-vis a rom. kath. gymnasiummal.

85 2--6

Hirdetmény.

Sepsi - Szent - Györgyi Künnle Józsefnek Bikfalvi Simon György, Mihály Sándor Antoni György alperesek ellen 487 frt. 4 kr. követelés tárgyában lefoglalt ingóságok

- a) Két fehér 8 éves ökör. 140 frt.
- b) 1 sötét pej kanca 50 „
- c) Két csikó 45 frt.
- d) Egy borjus fejős bival 100 „
- e) Két tehen 100 „
- f) Két 3 éves csikó 100 „
- g) Egy lószekér 50 „
- h) 15 öl széna 240 „
- i) Egy 4 éves tehen 40 „
- k) két szekér nyers tűzifa 2 „

A sepsi-szent-györgyi m. kir. bírósági végrehajtó.

87 1—3

Végeladás.

Bogdán fivérek sepsi-szentgyörgyi kereskedésből minden árucikk **leszállított áron** eladandó; vagy előnyös föltételek alatt az egész tüzlet helyiségével együtt megszerezhető.

Érdeklettek értekezhetnek említett czég tulajdonosaival Sepsi-Szent Györgyön. 89 1—3

Pályázati hirdetés.

Háromszéken Haralyban a községi fiu- és leány vegyes iskolánál egyelőre ideiglenesen egy rendes tanítói állomásra pályázat nyitattik.

Rendes fizetés 300 frt. s ezenkívül természetbeli szállás vagy ennek megfelelő lakilletmény.

Pályázni kívánók tanító-képesítési oklevéllel ellátott folyamodványukat kéretnek folyó évi szeptember 1-éig iskolaszéki elnökhöz beküldeni.

Zene és tornaszatban jártassággal bírók, előnyben fognak részesíteni.

U. p. Kézdi-Vásárhely.

Finta József,
iskolaszéki elnök.

90 1—3

A legkitünőbb rendszerű és legjobb gyárakban készült

GAZDASÁGI GÉPEK,

mint

Kearsley-féle fű és gabna arató gépek, melyek 1869-ben Magyar-Óváron aranyérmes és 30 aranyat nyertek; továbbá eséplő és törökbuza fejítő gépek, melyeknek alkalmazása által több mint száz % munkabért lehet megtakarítani; végre egyszerű és kettős szivattyúk sat. sat. sat. kaphatók gyári áron

O. Luckhardt

brassai polgári gépésznel.

93 1—3

Balla Károly

tisztelettel jelenti a nagy érdemű városi és vidéki közönségnek, hogy eddigi üzleti helyiségéből átal költözött:

len-szer 26. számú házhoz.

70 10—10

Pályázati hirdetés.

Háromszéken Kis-Borosnyón a községi fiu- és leány vegyes iskolánál egyelőre ideiglenesen egy rendes és egy segédtanítói állomásra pályázat nyitattik.

Rendes- 300 — segédtanítói fizetés 200 frt. s ezenkívül mindkettőnek természetbeli szállás, vagy ennek megfelelő lakilletmény.

Pályázni kívánók tanítóképesítési oklevéllel ellátott folyamodványukat kéretnek szeptember 1-éig iskolaszéki elnökhöz beküldeni.

Zene és tornaszatban jártassággal bírók, előnyben fognak részesíteni.

U. p. Nagy-Borosnyó.

Id. Tompa Miklós,
iskolaszéki elnök.

92 1—3

Önkéntes árverezés.

Móricz honvédezredes ur lakásán halpiacz 95. sz. házban, pénteken azaz f. h. 26-án d. e. egy bécsi hintó, különféle szoba- és konyha-bútorok fognak elárvereztetni. 88 1—1

Pályázati hirdetés.

Háromszék F.-Dobolyban a községi fiu- és leány vegyes iskolánál egyelőre ideiglenesen egy rendes tanítói állomásra pályázat nyitattik.

Rendes fizetés 300 frt. s ezenkívül természetbeli szállás vagy ennek megfelelő lakilletmény.

Pályázni kívánók tanítóképesítési oklevéllel ellátott folyamodványukat kéretnek f. évi szeptember 1-éig iskolaszéki elnökhöz beküldeni.

Zene és tornaszatban jártassággal bírók, előnyben fognak részesíteni.

U. p. Nagy-Borosnyó.

Bodola Ferencz,

iskolaszéki elnök.

91 1—3

Pályázat.

A Sepsi-Szent-Györgyi községi iskolánál az 187²/₁-ik tanévre befolytandó 4 rendes tanítói, — és 2 rendes tanítónői állomásra ezennel pályázat nyitattik.

A tanúfi fizetések következők:

1. Egy rendes tanító évi fizetése 300 frt., és 100 frt. lakbér illeték, tehát összesen 400 frt. o. é.

2. Egy rendes tanítónői fizetés 300 frt., és 60 frt. lakbér illeték, tehát összesen 360 frt. o. ért.

Pályázni kívánók felkéretnek, tanítói képességeiket, erkölcsi magaviseletüket tanúsító eredeti, vagy hitelesített másolati okmányokkal kellen felszerelt folyamodványaikat a sepsi-szentgyörgyi közös iskolaszék elnöke M. Daczó János urhoz f. 1872-ik évi aug. hó 15-ig multhatatlan betérjeszteni.

A sepsi-szent-györgyi községi iskolaszék 1872. július 10-ikén tartott üléséből — kiadta

86 2—3

Gyárfás Lajos,

helyettes isk.-széki jegyző.

HIRDETMEY.

Rétyi Székkel Dávid felperesnek Rétyi László Andrásné — András Mihály — és Harkó Márton ellen 500 frt. követelés tárgyában lefoglalt ingóságok, u. m.:

- 1) Két 6 éves szürke ökör 120 frt. becsárban.
- 2) Egy borjus tehen 40 „ „
- 3) Egy éves borju 15 „ „
- 4) 3 éves két pej csikó 120 „ „
- 5) Egy ló és egy ökörszekér 40 „ „
- 6) Két barna ló 120 „ „
- 7) Egy 5 éves fejős bival 100 „ „
- 8) 3 darab csikó, 2 pej, egy sárga szőrü 180 „ „
- 9) 5 darab sertés 60 „ „

1872 augusztus 6-án nyilvánosan elárvereztetnek Rétyen a község házában.

A sepsi-szent-györgyi m. kir. bírósági végrehajtó.

84 2—3